

Як создавався образ «Інститутки»

Марко Вовчок — чоловічий псевдонім («Марко» — Марк) Марії Олександровни Вілінської, по першому мужу — Маркович. Жорстоким крепостником був її отчим, описані в «інститутці» знущання над кріпаками вона бачила на власні очі.

Цікави факти про цю книгу

- 1.«інститутка» вважається першою українською реалістичною повістю
2. У 1860 році «Інститутка» вийшла у журналі «Вітчизняні записки» у перекладі І.Тургенєва з присвяченням Т.Шевченко. Тарас Шевченко особисто слухав її читання та одобрив.

Кріпаки

Після заключення унії польські пани стали у масовому порядку захватувати українські та белоруські землі. Усилився кріпацький та національний гніт. У 1588 році Третім Літовським статутом було юридично оформлено кріпацьке право.

Законом 1590 року територія до юга та юго-востоку від Білої Церкви (більша частина України) була об'явлена «пустинню». Королю було предоставлено право роздавати ці землі польським магнатам та шляхті, українські крест'яни попадали у кріпацьку залежність від польських феодалов. Захват земель був жорстокою боротьбою поміж самими феодалами. Пани та шляхтичи совершали «наезди» на маєтки одне одного, грабили та жгли деревні своїх соседей, від чого у першу чергу страждали крест'яни."

Цікавий факт!

Прославився грабительськими набігами в 30—40-х годах XVII в. шляхтич Лащ. Сучасник писав про Лаща, що він «насільнічав, вбивав, вирізав уші та носи, вводив девушек и вдов и выдавав їх замуж за своїх негодників, які разом з ним приймали участь у грабежах». Лаща 236 раз приговорювали до вигнання та 37 раз до залишення честі, але покровительство магната Конєцпольского забезпечувало йому повну безнаказаність. Демонструя цю безнаказаність, Лащ одного разу з'явився у королівському дворці в шубі, яка була підшита судовими приговорами.

Моя думка про книгу

Книга гарна, але коротка (1-2 години). Персонажів багато, але запам'ятаються не всі. Правдоподібний сюжет, головні герої не вважають, що вони є мастерами виживання та не пускаються за тридев'ять земель за ефемерной «волею», не продумавши свої наступні дії. (Тому в кінці книги, окрім старушки-першої хозяйки головної героїні, не вмирає). В цілому, непогано.